

Spejdernes Magasin

Nr.9

JULI

1932

FORAARSNYHEDER 1932

Forlang
vort nye,
illustrerede
Katalog.

Lembckes Friluftsudstyr

Statsanstalten for Livsforsikring

DRONNINGGAARD MEJERI

Børnemælk - - Jerseymælk
1ste Kls Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

De gaar ikke forgæves,

naar De vil købe pæne og
solide Møbler til smaa Priser.

P. Sørensen,

Frederiksberg Allé 23.

Telefon Vester 3121.

NØRREBROS CENTRALTRYKKERI

FORENINGSARBEJDE - KORT
REKLAMER - - - KVERTER
- UGE- & MAANEDSBLADE -
- SKEMATISKE ARBEJDER -

NORA 451

VEDBÆK KAJAKBYGGERI

Erh. Nielsen.

„I AM ALONE“ — „CITO“
Forende Modeller.

Telefon 180.

Rimelige Betalingsvilkår.

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.
Hovedkontor. Vesterbrogade 65, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Ingeniør Helmarth, Kalvebod Brygge 2¹¹. Byen 8630.

Medlemmer optages indtil 70 Aar u d e n Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.
Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

16. AARG.

JULI

1932

Uden Plan ingen god Lejr!

Af Verdensspejderchefen.

Jeg fortæller ofte Spejdere, at Hemmeligheden ved al god Organisation er først at planlægge Arbejdet og saa at arbejde efter Planen, — og intetsteds passer dette bedre end ved Lejrsport.

Der er mange, som tror, at Lejrliv er det samme som Strabadser, men en god Spejder er af en anden Mening, han drager Omsorg for, at han har det bekvemt, sover godt og faar noget ordentligt at spise. En gammel Skovmand véd ogsaa, hvordan han skal indrette sig. Har han f. Eks. intet Telt, sætter han sig ikke ned og fryser og ryster, nej, han gaar straks i Gang med at bygge en Vindskærm eller Hytte paa et Sted, hvor ikke det første det bedste Regnskyl vil faa alt til at svømme. Saa tænder han sit Lejrbaal og laver sig en behagelig Madras af Bregner og Græs.

En gammel Spejder er fuld af Resourcer — d. v. s. han kan klare sig ud af enhver Vanskelighed, og sjældent vil det uventede „slaa ham ud“. Det er, fordi han er beredt. Det er ikke altid muligt at slaa Lejr under luxuriøse Former.

Paa et 6 Maaneders Felttog havde jeg engang alle mine

Ejendele hos mig paa Sadlen. Denne Sadel var min Hovedpude, og det var ingen daarlig Hovedpude. Et Stykke imprægneret Stof tjente som Poncho mod Regn og som Tæppe om Natten. Mit Kogekar af Tin tjente baade som Depot for Fødevarer og som Suppeterrin. Mine Boffellæders Gamacher var i Lejr henholdsvis min Stol og min Tallerken. Paa Indersiden af min Kappe

æltede jeg Dejg. I mine Pistolhylstre havde jeg mine Barber-sager, Første Hjælps Sæt, Skrive- og Tegnmaterialer.

Yderligere medførte jeg Kikkert, Kompas, Riffel og Revolver. Min Udrustning var komplet og behagelig og vejede ikke mere, end min Hest kunde bære. Hvad kan en Mand ønske mere?

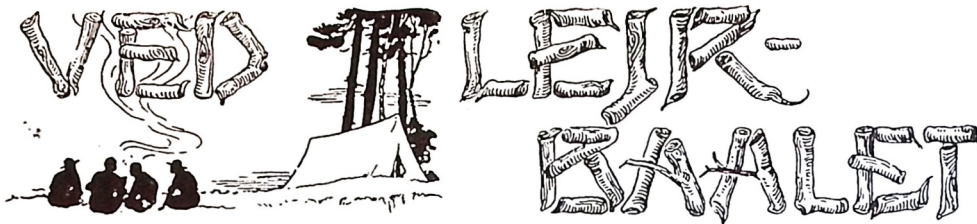
Om Dagen brændte Solen, og om Natten frøs det. Læberne var sprukne, og Hænder, Ører og Næse slog Revner af Tørhed og de store Temperatursvingninger. Saa smurte vi Huden ind i Vognsmørelse, tyk og sort, taget fra det nærmeste Vognhjul!

Hvis vi var haardt angrebne af Solen, kunde vi paa den Maade komme til at se ganske

(Fortsættes Side 18.)

Baden-Powell i Lejr.

Det store Lejrbaal

i Ulvedalene var Maj Maanedes store Spejderbegivenhed. Tusindvis af Spejdere og Tilskuere lejredes om det store, flammende Baal i Ulvedalene, det Sted, hvor Spejdere fra hele Verden samledes under den store Jamboree i 1924.

Der er sikkert mange af jer, som ikke kunde komme med, der har lyttet til Radioen den Aften og hørt en lille Smule deraf. Men foruden jer har alle Radiolyttere i Landet faaet et godt Indtryk af Spejders Liv omkring Lejrbaalet.

Ogsaa Lejren, „den lille Jamboree“, var en Sukces.

Bliv Spejder!

Stærkere end nogensinde i de sidste Aar har I Spejdere gjort jert Navn kendt. Vi har igen vist, at vi kan præstere noget. Der er et Formaal med disse store Spejderforetagender, et Formaal foruden det at glæde os selv ved at deltage i dem. Det er Agitation. Vi maa se at blive mange flere Spejdere i Det Danske Spejderkorps.

Kuduhorns-Løb, Lejrbaal i Ulvedalene, den lille Jamboree. Alt det er ikke nok. Det er en Begyndelse, en god Begyndelse, men stop ikke op ved det. Faa fat i jeres nærmeste Kammerater og sig til dem: „Bliv Spejder“. Tag dem med til næste Tropstur og lad dem prøve lidt af Spejderlivet, saa skal I se, hvor jeres Trop vokser.

Agitationen har allerede virket.

Paa Ermelundssletten fik 1. Ordrup Trop og Flok adskillige Indmeldelser. Drengene kom dumpende ned til os. 6. Vesterbro Trop gjorde et Arbejde for at samle nogle Drenge til en Tropsaften. Resultat: mellem 10 og 20 nye Spejdere. Paa Korpskontoret ringer Telefonen flere Gange om Dagen og melder om nye Indmeldelser. Drenge, der spørger om hvilken Trop, der bor nær dem, Forældre, der ringer om det samme.

Nørrejske Division melder om helt nye Troppe, der er oprettede og under Oprettelse, 4—5 nye Troppe. Kongeaa-Divisionen har rejst 5 nye Troppe. Overalt er der Gæring og Grøde. De, der gør et Stykke Arbejde for deres Trop, naar

et Resultat i disse Dage. Sæt jer, som jeres Opgave, ikke Troppens, men din Opgave at skaffe een ny Spejder. Du kan, hvis du vill!

Skriv ind og lad mig vide, hvordan det gaar i jeres Trop, saa skal jeg bringe en Liste over Troppens Vækst. Det kan blive ganske morsomt at se, hvilken Trop, der naar højst op i Antal af nye Spejdere.

Sommerlejrene.

Klagekortene strømmer ind — uden Klager. Holte Trop har ligget i Lejr og opført sig saadan, at Ejeren af Lejrpladsen meddeler, at alle Spejdere i Fremtiden er velkomne. Sydsjællands Division er der ogsaa blevet „klaget“ over. Ejeren siger, at det ikke var til at se, at der havde været Spejdere paa Stedet.

Jeg nævner blot disse to Tilfælde for at nævne nogle; jeg kunde remse Snesevis af Troppe op, som paa samme Maade har gavnet Spejdersagen. Ogsaa det er god Agitation.

Udseende.

Vi skal ikke være forfængelige, men er I klar over, at Spejdernes Udseende, deres Holdning og Uniform, spiller en stor Rolle i Agitationen. En flot, ensartet klædt Trop, som forstaar at marchere, virker mægtig tiltrækkende paa smaa Drenge. En Raslebande af Spejdere i alle mulige fantastiske Paaklædninger virker stik modsat.

Den bedste

Agitation gør den, der skaffer en ny Spejder. Du gør en good-turn mod din Kammerat ved at faa ham med i din Trop eller din Flok. Hvis I alle virker med, er der 6000 Hververagenter Landet over; det maa da give et straalende Resultat. —

Hvis du ogsaa gør dit og ikke overlader det til de andre.

God Lejr og god Fremgang for Trop og Flok.

NOGET af det bedste i Spejderlejren er Lejrbaalet. Det er dejligt at sidde, svøbt i sit Tæppe ved den glødende Ild, og synge, høre Fortællinger og somme Tider drøfte et vægtigt Problem, der interesserer alle.

Jeg tror, jeg kan fortælle jer, hvorfor vi føler saadan. Det er, fordi Broder Ild altid har været hele Familiens Midtpunkt, endnu længere tilbage, end Historien rækker. De store Indianerstammer plejede at samles ved Raadsilden for at prøve de unge Krigere, uddele Fjer, høre Fortællinger om mægtige Hovdinge og Helte og Sagn om hvide Bofler og Medicinmænd. Det var ogsaa rundt om Raadsilden, man dansede Krigsdans og den aarlige Jægerdans, inden Stammen drog ud for at jage Bofler til Vinterens Kødforraad.

*

HOS Zigøjnerne har Ilden ogsaa altid været Midtpunktet. Et Zigøjnerbarn faar Navn tre Dage efter Fødslen, ved hvilken Lejlighed Høvdingen kommer til Stede, og der bygges en særlig Ild af Grankviste og visse Urter. Høvdingen holder saa Barnet frem i Røgen og udtaler Barnets Navn fire Gange — først mod Nord, saa mod Syd, Øst og Vest.

Hvert Aar mødes Zigøjnerstammerne for at vælge deres Konge for det kommende Aar, og de samles altid om et knitrende Baal. I gamle Dage var det Familiens Raadsild, der brændte hele Natten og blandt andet tjente til at holde Ulvene borte.

Raadsilden er altsaa en pragtfuld, gammel Institution. Nu til Dags stilles de bedste Lænestole paa hver sin Side af Familiens Raadsilds-Pejs, selv om Sommeren, naar der ingen Ild er, og Fars bedste Plads, naar han skal være rigtig streng, er paa Kamintæppet med Ryggen til Ilden.

Raadsilden er saaledes Lejrens Centrum, og det er Umagen værd at faa den til at se godt ud. Efter at have fjernet Græstørvene i en stor Kvadrat lægger I svære Træstammer langs Kanten. Dels virker dette som en pæn Ramme, dels hindrer det Ilden i at brede sig til Græsset.

Hvis I ikke vil grave Tørvene af, kan I prøve et amerikansk Sokkelbaal. Der er to Maader at gøre det paa; — enten kan man bygge en fir-

kantet „Sokkel“ af store, firkantede Sten, dække den med Jord og tænde Baalet ovenpaa. Eller ogsaa kan man ramme fire Pæle i Jorden og forbinde dem foroven med fire til. Ovenpaa surrer man grønne Grene ved Siden af hinanden, saa det danner en Slags Bord. Herpaa lægges Jord eller Ler, ca. 10 cm tykt, og saa tændes Baalet. Dette skaaner Græsset og kan i Tørvejord hindre Ilden i at brede sig nedad.

Naar nu Raadsilden er bygget, bør man benytte de rigtige Ceremonier ved dens Brug. Først og fremmest maa der ikke brændes Affald paa den, og den maa ikke benyttes til Madlavning. Den vagthavende Patrulje passer Raadsilden og spørger for, at den brænder lystigt til det fastsatte Tidspunkt om Aftenen. Saa samles alle, og ved „Lejrchefen“s Ankomst rejser man sig op og hilser Høvdingen. Lejrchefen træder ind i Kredsen og erklærer Baalet for indviet. Først derefter sætter alle sig igen.

Dette er den vigtigste Ceremoni, men det er kun ret og rimeligt, at enhver Trop udvikler sine egne Ceremonier, der bliver en Del af Troppens Tradition.

*

I Patruljeførere, stik Hovederne sammen og drøft Sagen. Der er lige et Par Ting, man skal huske, naar man taler om Ceremonier. For det første maa de ikke være for indviklede, for det andet maa de betyde noget virkelig og ikke blot „se godt ud“. For det tredje maa de forstaas af alle de tilstedeværende. Hvis I planlægger noget i denne Retning, vil I sikkert faa gode Resultater.

Selvfølgelig kan andre Ceremonier ogsaa finde Sted ved Raadsilden, saasom Optagelse af en ny Spejder eller Udnævnelse af en Patruljefører eller -assistent, og hvis Troppen bruger særlige Spejdernavne, tildeles et saadant Navn mest passende ved Raadsilden. En simpel Ceremoni til dette Brug er at skrive Spejderens borgerlige Navn paa et Stykke Birkebark. Naar Tropsfjøren højtideligt har tildelt ham det nye Navn, brændes Birkebarken med det gamle Navn. Jeg ønsker jer alle God Lejr og mange glade Baal!

Ritz.

Østerbroernes flotte Bagerovn.

Ugandanegeren manglede, ellers var Stemningen der fra 1924. Lejrpoliti med hvide Armbind, og Stafetter og Ordonnanser med gule, før Lejren rundt med Mødeordrer og Opgørelser over Kartoffelregnskab m. m. Jo, det lykkedes!

Dahl kunde med næsten ligesaa god Samvittighed, som i sin Tid Tage, Jens og Ove skue ud over de mange Telte, der sikkert blev rejst paa Rekordtid.

Men lad os begynde med Begyndelsen. Klokken 4 og Kl. 6 Lørdag Aften samledes paa Grøntortvet de store Skarer Spejdere med fuld Udrustning. Det var forfriskende at se, at Spej-

„Vedels Egne's Totempæl, lavet efter Anvisning i „Spejdernes Magasin“.

Københavns Distrikts lille Jamboree

derne kunde gaa med Bagage paa Ryggen, og sikke den var pakket, det var Monstearbejde. De Skumlere, der har fortalt, at Spejderne nu til Dags kun drager i Week-end-Lejr, naar Tropsføreren eller en anden tossegod Mand kører Bagagen ud i Bil, og at de derfor ganske er vænnet af med baade at pakke og bære Bagage, blev følt gjort til Skamme.

Lejrbaalet blev jo en vældig Publikumssucces. Naar man læser Avisernes Omtale deraf, kan man ikke være i Tvivl derom, men vi gamle Spejdere, der har indsuget Røgen fra saa mange Lejrbaal baade i Øst og Vest, vi kræver jo noget mere af et Lejrbaal. Hvad det egentlig er, kan vi ikke saadan forklare, Lejrbaalslederen Gosse gjorde hvad han kunde, men at der manglede noget, hørte vi paa Sangen. Man maa være rigtig i Stemning, for at Sangen faar den rette Klang.

Det er dejligt at blive vækket ved Lurblæsning, man føler sig straks i Slægt med de gamle Helte. „Springer op og spænder Bælte,“ er det ikke saadan, det hedder. Og saa begynder Dagen. Lejren skal gøres i Stand til Publikumsbesøg og til Morgenparade: Distriktet ret! Fra den dybeste Bas til den højeste Diskant slynger Dahl denne Kommando ud over de 1500 Spejdere og Ulve, Flaget gaar til Vejrs, der holdes et Par smaa Taler og uddeles nogle Diplomer og Duelighedstegn til nogle raske Spejdere, der har gjort sig fortjent dertil.

Den nye Chef for Københavns Distriktet, Fabrikant Henning Schæbel overtager ved denne Parade officielt Ledelsen af Distriktet.

Efter Paraden spredes Spejderne ud over den store Slette. Teltene er samlede i smaa Grupper, trops- og divisionsvis, og midt paa Pladsen er der indhegnet 3 store Opvisningspladser. Dagens første Nummer er en stor „Fællesspisning“. 400 Ulveunger tager Plads om et Græsborde, indrammet af Høstbindegarn, og fortærer deres medbragte Klemmer, hvortil der udleveres Mælk. Publikum er allerede begyndt at komme, og man maser paa ved Indhegningen for at komme til at se Ulveungerne. De er ogsaa nok værd at lægge Mærke til, de har Humør og Mod paa Spejderlivet. Der er Stof til gode Spejdere i vore Ulveunger!

Derefter gaar Opvisningerne Slag i Slag, der er Folkedans og Ulvelege, der er Cykleforhindringsløb og Ambulanceøvelse, der er Indianeroverfald paa en Spejderlejr og en Brandværsopvisning, hvor Spejderne er saa hurtige til at alarmere og slukke, at Huset slet ikke brænder, selv om

paa

Ermelundssletten.

det er lavet af Papir; men da Tropsføreren stikker Ild paa det en Gang til, gaar det.

Nu begynder Publikum rigtig at strømme ind, der bliver mere og mere Trængsel omkring Opvisningspladserne, og hver Gang Orkestret marcherer gennem Lejren, følges det af en Flok Mennesker mange Gange større end den, der følger Vagtparaden gennem Strøget.

I de enkelte Lejre er der ogsaa nok at se. Hver eneste Trop har gjort sig Umage for at vise noget af sit Speciale frem. Et helt Lejrmuseum har Østerbroerne stillet op, andre Troppe har udstyret deres Lejre med Troppens Totempæle. En 10 m høj, svær, rigt udskåret og dekoreret Pæl vækker særlig Beundring; den er fremstillet og opstillet i Løbet af Morgentimerne af Vedels Egenes Spejdere, og de har endda haft Tid til at være Lejrordonnanser samtidig.

De Drengene viste, at de kunde bestille noget! Men ogsaa i de andre Lejre var der travlt. Middagsmaden blev tilberedt, og det skulde overalt være Festmiddag. Høne, stegt paa Spid — det saa lækkert ud, Oksesteg, mør og saftig, ogsaa stegt over Gløder; den fik alle Tilskuernes Tænder til at løbe i Vand! Bøffer stegt paa Pinde over aaben Ild, og Snobrød — ja, der var ogsaa en Trop, der bagte Smaakager; og et stort, vel-formet Birkesbrød, bagt i en kunsthærdigt bygget Jordovn, vakte Beundring.

Som det sømmer sig i en Spejderlejr, herskede der overalt Orden og Renlighed. Aviserne undrede sig alle over, saa smukt ren Pladsen blev afleveret efter Lejrbruddet. Det undrer vi os jo ikke mere over; det er gaaet over i Spejdernes Natur at rydde pænt op efter sig. Men det er værd at lægge Mærke til en anden Ting, der er i god Fremgang blandt Spejdere, og det er den indbyrdes Fordragelighed og Hjælpssomhed. Selvom man hver især var travlt optaget af sit eget, var der Tid til en Haandsrækning til Nabotroppen, og ingen haarde Ord eller Uvenlighed hørtes mellem Spejderne.

En af de væsentligste Aarsager, til at Distriktet arrangerede den store Lejr, var jo den, at vi vilde vise Københavnerne, gamle saavelsom unge, hvilket sundt og fornøjeligt Liv, Spejderne fører, naar de er i Lejr under ordnede Forhold. Det var heldigt, at Vejret, som uægtelig havde truet slemt, viste sig fra sin smukkeste Side. Masser

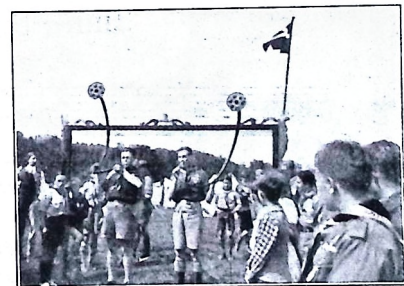

Et smukt opbygget Lejrbaal (Pagodebaal) i Østerbroernes Lejr.

af Drengene, som endnu ikke var Spejdere, gik rundt og kiggede interesseret paa de forskellige Lejrindretninger, og man saa tydeligt paa deres Ansigter, at de misundte dem i de brune Bluser, som fik Lov til at være rigtig med i Legen.

— En Trop, som vil gøre en Indsats for at faa nye Drengene, bør arrangere en Week-end-Lejr, hvortil den ligefrem inviterer Drengene i 11—13 Aarsalderen, saaledes at de i et Døgn virkelig lever Spejderliv. Man maa se hos Nabotroppen at laane Telte, saaledes at man kan „huse“ sine Gæster ordentligt. Husk Madrasvaar, saa de smaa Drengene ikke fryser! Det er en Selvfølge, at Telt-holdene bestaar af lige mange Spejdere og Gæster.

Om Søndagen maa der laves en Mængde spændende Lege og Konkurrencer, hvor de nye Drengene kan være med uden at dumme sig altfor meget. Woodcraft, Hyttebygning, Madlavning, Bueskydning og Rebspinning er noget, der altid tager Kegler. Hvis man sørger for, at der „sker“ en Mængde interessante Ting, skal det nok give Resultat! E. D.

St. Jacobs Lurklæsere foran Troppens Portal.

Nogle nye Sange.

Baalets Flammer lyser.

Baalets Flammer lyser
over Eng og Vang,
slynger op mod Himlens Hvælv
vor frie Sang.
Hør, hvor Ilden suser, —
se det gyldne Skær!
Baalet spreder Glæde
over Dagens Færd.

Tusind stolte Drømme
flyver fra vort Sind,
flagrer bort — som Tonerne
for Nattens Vind.
Tusind stolte Tanker
tændes i vort Bryst:
Haab og Mod og Styrke,
Sejr til Livets Dyst.

Tusind tavse Stjerner
klart paa Himlen staar —
op mod Stjernevimlen
vore Længsler naar.
Højt vort Maal skal være,
lys vor Manddomsgang;
over Livets Virke
klinge skal vor Sang.

Stort skal Baalet lyse,
højt dets Flammer slaa
gennem fagre Tider
og i Dage graa.
Baalets gyldne Flammer
giver os vor Daab,
tænder i vort Hjerte
Livets Tro og Haab.

Chr. Reinhard.

Bim—Bam (Canon).

Bim! Bam! Bim! Hør den store Klokke.
Hør, den si'r til den lille Klokke:
Ti dog! Ti dog!
Men den lille Klokke svarer: Jeg 'vil være med!

Et Propaganda-Aar

Korpsets Bestyrelse har besluttet, at alle Kræfter i det kommende Aar skal sættes ind paa at udbrede Spejderbevægelsen i Danmark. Vi skal fordoble Antallet af Spejdere i vort Korps inden Jamboreen i 1933. —

Der vil blive gjort et stort Arbejde for at fortælle Folk, hvad Spejderbevægelsen er, og hvorledes Spejderne lever deres sunde og fornøjelige Liv. Paa den Maade gøder man Jordbunden og saar Kornene.

Korpset har paatænkt at arrangere en stor Terrænleg mellem alle sjællandske Divisioner d. 10.—11. September i Aar i Terrænet omkring Gandløse. Pressen vil sende Korrespondenter, og det hele vil komme til at virke som en storartet Propaganda.

Men det er jer, der skal høste!

De nye Spejdere skal skaffes af jer. Mottoet skal være: *Hver god Spejder i Korpset skaffer mindst een ny Spejder inden næste Sommer!*

Der er ingen Tvivl om, at enhver af jer kan skaffe en ny Dreng, hvis han blot vil — og gør sig tilstrækkelig Ulejlighed.

— *Hvilken Trop naar først at fordoble sit Antal??* Lad mig faa Meddelelse om, hvorledes Tropene arbejder, og hvor meget de opnaar fra Maaned til Maaned. Der vil i Fremtiden i hvert Nummer af „Spejdernes Magasin“ være en Side med Resultater, opnaaet af de enkelte Troppe.

Der er allerede fine Resultater.

Det store Koodohorns-Løb, som indledede Korpsets Propaganda, har skabt en god Stemning, som mange Troppe har benyttet sig af. Ordruptropen har f. Eks. faaet 9 nye Drengene i sidste Maaned, 6. Vesterbro Trop har faaet 14. Det er helt

Vi skal videre frem!

godt! Nørrejske Division har faaet ikke mindre end 4 nye Troppe. Storartet! Hvorledes med andre Troppe? Jeg har hørt, at Helsingør er gaaet frem i Antal, og der skal være stærk Grøde i Kongeaa-Divisionen.

Hvordan laver man Propaganda?

Det sker paa mange Maader, og jeres Førere vil antagelig „arrangere“ en hel Del i denne Forbindelse.

Men hver eneste Spejder og Ulv i Korpset kan være med til hver Dag at hjælpe Spejderbevægelsen frem herhjemme. Hvordan? Ved sit Eksempel! Der er maaske intet, som virker saa stærkt som netop det. Man skal være Spejder af Gavn — ikke blot af Navn. Hver eneste af hans Handler skal være præget af, at han har aflagt Løftet som Spejder. Spejderloven skal være den Rettesnor, han følger i Skolen, hjemme og blandt Kammeraterne.

Men ikke alene i det indre skal han være en rigtig Spejder, ogsaa det ydre skal være i Orden. Sørg for at se ordentlige ud, naar I er i Spejderuniform. I Fremtiden skal Spejderne være reglementeret paaklædt. Det vil der blive lagt megen Vægt paa ved Turneringerne.

Ingen ny Dreng faar Lyst til at være Spejder i en Trop, som bestaar af en Flok forskelligt udmaajede Individuer. Lad os slaa fast, at der ikke er noget „smart“ ved at se ud som et Fugleskræmsel.

En Dreng, der er vaagen, modig og ren, der er pligtopfyldende, sanddru og høflig, og som — ogsaa i det ydre — er Typen paa den ægte Spejder, er den fornemste Propaganda, noget Korps kan ønske sig.

Hvem vil ikke være med til den Propaganda!

Tage Carstensen.

Drageflyvning for Spejdere.

Af Divisionsassistent *F. A. Stocks*, M. Sc.

Efter The Scouter.

Det faldt i en engelsk Spejdertrops Lod at skabe en Renaissance for en døende Sport. Friske Vinde i Sommerlejren i Devonshire førte til Idéen, og efter en Indkøbsekspedition til Dartmouth trak de rivaliserende Patruljer sig tilbage til deres Telte for at sy og surre. Kassedragens Bygmestre vandt Prisen, for selv om Køldragen

des, og den behøvede ingen Hale. Til Spejderbrug er der imidlertid intet bedre end Kassedragen. Den er let at fremstille og flyver højere og sikrere end de andre.

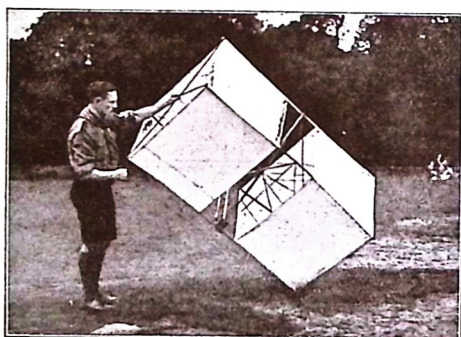
Man skal først øve sig med mindre Drager, Modeller. Naar man saa har samlet nogle Erfaringer, bygger man en Patruljedrage to Meter lang. Konstruktionens Detaljer ses paa Billedet.

Skelettet bestaar af tynde Bambusrør, der surres sammen med almindelige Krydssurringer. Alle Firkanter holdes i Facon af Kryds, enten af Sejlgarn eller Bambus. Stoffet skal være fint Lærred, saa tyndt og let som muligt. Nogle Omgange Fernis eller Dope, som bruges til Flyve-maskiner, gør Stoffet tæt og formindsker Luftmodstanden.

Et vigtigt Punkt er Dragens „Rigning“. En stor Kassedrages vældige Træk bør fordeles paa flere Punkter. Dette kan gøres ved et System af „Hanefodder“, hvorved Trækket fordeles til fire Punkter, og der er yderligere den Fordel, at man kan flytte Angrebepunktet og saaledes ændre Flyvevinklen.

Opsætningen.

Som Hovedregel kan man sige, at jo stærkere Vinden er, jo spidsere bliver Dragens Vinkel med Horisontalen. I svagere Vinde flyver Dragen nærmere ved Vertikalen. Linen maa være stærk. Fiskeline, som det bruges til Teltbarduner, er bedst, men det skal være mindst dobbelt saa svært. Naar Dragen skal sættes op, afruller man ca. 25 Meter Line. En Mand kaster Dragen op i

En „Kassedrage“.

steg helt op i Skyerne, saa bar Kassedragen stolt et Fotografiapparat og kom ned med et Billede af Lejren i Fugleperspektiv.

Her er en Idé, der er værd at gøre noget ved — for meget kan læres af Drageflyvning. Selve Fremstillingen ved Hjælp af Lærred, Sejlgarn og Bambusstokke er en udmærket Forberedelse til Teltsyning og Brobygning. De samme Surringer bruges som til Brobygning, og man faar en udmærket Prøve paa, om de kan holde, for de bliver underkastet vældige Paavirkninger. Endvidere lærer man meget om Vingefang, Luftstrømninger, Indfaldsvinkler og Lufttryk — altsammen noget man har Brug for i denne Flyvningens og Glideflugtens Tid. Det kan gøres endnu mere spændende ved at arrangere en Patruljekonkurrence.

Dragens Konstruktion.

Der er to almindelige Typer. Den ene er Mono-plan- eller Køldragen, der kan have alle mulige Faconer fra en Firkant til Dragehovedet. Nogle har Haler, men en af de bedste fra før Krigens Tid havde en trekantet Køl, hvortil Snoren fæste-

Luftfotografi af Lejren.

Luften, medens den Spejder, der holder Linen, løber op i Vindpøjet.

En to Meters Kassedrages Træk er ikke til at spøge med. En tretten Aars Dreng kan slet ikke holde den alene. Ved en enkelt Lejlighed væltede den et Plankeværk og slæbte en Bil tværs over en Mark. Lineholderen maa have Handsker paa, og der maa tages en Rundtørn om et Træ eller en anden stærk Genstand.

For at kunne sende Flag til Vejrs maa de surres til et lille Hjul, der kan løbe op ad Snoren. Faldskærme kan laves af Silkepapir eller Lærred. De hænges op under et lignende Hjul, der kun er understøttet i den ene Side. Et Par Meter fra Dragen surres en spidset Blyant til Linen for at afspore Hjulet, saa Faldskærmen kan falde. Under Terrænlege kan der signaleres, ved at man sender kulørte Signalfag op. Man kan ogsaa lade en Skat eller en Melding dale ned med hver Faldskærm.

Luftfotografier.

Det allermorsomste er nu at tage Luftfotografier fra en Drage. Fotografapparatet surres sikkert fast til Dragen. En lang Fokus-Linse er bedst, og man bør bruge et Pladeapparat. En

Eksponeringstid paa $\frac{1}{50}$ Sekund skulde eliminere Bevægelse og dog give tilstrækkeligt tydelige Detaljer.

Et Træstykke holdes af en stærk Elastik ind mod Apparatet. Ind imellem sættes en lille Træpløk. Naar denne trækkes ud, trykkes Træstykket af Elastikken mod Aftrækkeren, og Fotografiet eksponeres. Træpløkken dirigeres ved Hjælp af en tynd Line ned til Jorden.

Størst Vanskelighed volder det at vælge det rette Øjeblik til Eksponeringen. Skyer var alt, hvad der viste sig paa Altrincham Spejdernes første Fotografier, men efterhaanden forbedredes Teknikken, og det bedste Resultat ses paa Billedet, hvor en Del af Lejren skelnes tydeligt. Det er ikke helt skarpt, da Apparatet aabenbart maa have bevæget sig under Eksponeringen, der varede $\frac{1}{2}$ Sekund. Det er interessant at lægge Mærke til, at de Stier, der ses i det nederste Hjørne, næppe kunde skelnes nede paa Jorden. Dette illustrerer, at Luftfotografier meget vel kan bruges til at afsløre Hemmeligheder af forskellig Art.

Troppens Spejdere fortæller, at de omgaas med Planer om at tage Baby Cine Film fra Luften i deres næste Sommerlejr.

Lidt om Madlavning i Lejren.

Hovedprincipperne for Lejrmadlavning er:

Forberedelse, god Ild, Overblik, Renlighed og Præcision.

1) Forberedelse: Begynd at tænke paa Maden senest Dagen før. Dels for ikke at blive udsat for ikke at kunne faa f. Eks. de Fisk, du har regnet med. Dels for at kunne lave noget Aftenen før, — saa er det af Vejen. Maaske skal Rødgrøden svales eller Gryn lægges i Blød.

2) God Ild: Ilden skal du kun regulere, ikke holde vedlige. Altid en Mand alene til at fyre og hente de Ting, du har Brug for.

3) Overblik: Man skal have et Øje paa hver Finger, naar man laver Mad. Ustandseligt kræver et og andet ens Nærværelse. Glemmer man noget, kan det som Regel ikke oprettes. Læg derfor en Plan at gaa efter, saa du anvender mindst mulig Tid, færrest Antal Ildsteder og færrest mulige Kogegrejer.

4) Renligheden skorter det mest paa i Lejrene, desværre. Nu er det selvfølgelig sværere at lave Mad uden renlig Gas og nyvasket Køkkenbord. Men der kan gøres meget; navnlig vil jeg raade jer til at bruge Laag til alt. Mærkværdig faa Troppe har Laag til alle deres Gryder! Og anskaf saa et Par store Stykker

Voksdug til at lægge jeres Grejer paa, saa de ikke svines til. Og vask alt op i varmt Vand. (Den Slags Ting synes Selvfølgeligheder, men jeg kan fortælle dig som mange Aars Erfaring, at det er det ikke).

5) Endelig Præcision: Hvis du som jeg Gang paa Gang har ventet, ofte timevis, paa Maden, vil du sande følgende Devise: „Det er en Koks uafviselige Pligt rettidigt at servere Mad og ikke Undskyldninger.“

Det er kun Sjuskeri og daarlig Planlæggelse, der sinker Maden. Ved Hjælp af en Høkkasse og tidlig Start klares det altid.

Madugle.

TROPPENS LIV I BILLEDER

Træt af at bære, men ikke ked af det... Han maa gerne le til Fotografen.

DET skulde være Maalet for Fotograferingen paa den planlagte Sommertur.

Men der trænges til, at Trops-Fotograferne i noget større Grad gør sig klart, hvad det egentlig gælder at for-evige paa Filmen. Alt

for ofte er det kun Fotografen og hans nærmeste Kammerater, der fotograferes foran Teltet eller staaende ret op og ned. Det højeste man kan svinge sig op til, er nogle Motiver fra Madlavningen, et Slot, man har passeret, eller lignende.

Lad mig derfor forsøge at give nogle Raad om, hvad man skal fotografere i en Spejder-lejr, saa Billederne kan blive en Række Illustrationer, der fortæller om Livet i Lejren.

Begynd om Morgen. Prøv f. Eks. at tage Kammeraterne, der er ved at vaagne inde i Teltet. Skinner Solen, kan der tages med største Blænder paa $\frac{1}{25}$ el. $\frac{1}{10}$ Sek. ($\frac{1}{10}$ kan ikke tages uden fast Støtte). Følg saa Kammeraterne Dagen igennem. Badningen — ikke hele den lange Række af Spejdere i Vandet. Der bli-

Trækronerne danner det smukke Motiv i dette Billede.

ver den enkelte gerne for lille i Forhold til det store Vand, men en enkelt eller en lille Flok, og saa paa en 3—4 Meters Afstand. Husk Vandet giver skarpt Lys, $\frac{1}{50}$ og Blænder 9 vil nok passe om Morgen.

Inde i Teltet: Opvaagnen. Billedet forestiller iøvrigt Ove Holm, der ligger i Lejr med sin Datter Birtha for første Gang. Den unge Dame var da 1 Aar.

Nu er Kokken igang med Havregrøden. Al-lerbedst om der var lidt Morgendis over Billedet, det giver en køn Belysning. — Der er sendt en Mand efter Vand, tag ham, naar han kommer slæbende med Spanden, maaske ske allerbedst bagfra, saa han ikke selv aner det.

Tropsføreren har faaet lidt varmt Vand til Barbering, et fornøjeligt Motiv, fremfor naar han staar der pænt i Position for at blive „taget af“.

Ved Morgengymnastiken eller Renlighedsparaden er der Mængder af gode Situationer, der bør friste en Fotograf.

Lejren skal nu brydes. Der er selvfølgelig ikke megen Tid til Fotografering, men prøv alligevel. Ikke hele Lejren, det bliver ofte til for lidt, men en Patrulje midt i Opbrudet. Troppen vandrer hen ad Landevejen. Brug man sine Øjne, kan der komme udmærkede Motiver. Lad i Almindelighed være med at løbe foran Troppen. Dette fortvivlede, hvor man ikke faar eksponeret i rette Øjeblik, og saa faar de to—tre første af Troppens Geledder meget store, medens Resten saa godt som ikke ses. Det kan undgaas ved at tage Troppen bagfra. Det giver ofte et langt fornøjeligere Billede, og langt større Dybde. Kommer man under Van-

dringen til en smuk Bygning, en glimrende Udsigt eller lignende, saa bliv enige om, hvem af Fotograferne i Troppen, der skal tage dette. 2 kan tage det samme, saa bliver vel et af Billederne gode, men der er ingen Grund til, at alle 4 eller 6 fotograferer det samme Billede, det er Spild af Film. Man kan jo bytte bagefter. Med Landskaber maa man huske, at de store Udsyn ikke tager sig ud paa Fotografier, med mindre man kan anbringe en smuk Gren eller lignende i Billedets Forgrund.

Skyer kan ogsaa gøre et Fotografi smukt, men kan ikke nemt fotograferes, uden man bruger Gulske og Stativ. Gulske forlænger Eksponeringstiden med 2—4 Gange.

Man kunde blive ved. Der er nok at fotografere paa en Spejdertur, blot man faar Øjet aabent derfor.

Kun endnu et Par Smaavink. Pas paa, naar det drejer sig om at fotografere Situationer, at saa ikke „Ofrene“ ødelægger det hele, ved at give sig til at se efter Fotografen, i Stedet for at se paa det Arbejde, de er i Gang med. — Man kan tage Billeder mod Solen, hvis Solen ikke er alt for stærk. Er Solen f. Eks. dækket af en let Sky eller staar den bag et Hus eller Træ, kan det give et meget smukt Lys over Billedet. Men man maa da altid staa i Skygge med Apparatet, f. Eks. ved at holde sin Spejderhat, saa den skygger for Linsen, ellers danner Solen Refleks i Linsen, og hele Billedet bliver sløret.

Fotografer aldrig Øjebliksbilleder, hvis ens

Morgenmad. Spejderen til højre er ved at ødelægge Billedet ved at se efter Fotografen.

Skygge er længere end en selv. Se altid efter, inden Billedet tages, at Afstand, Blænder og Eksponeringstid er den rigtige. Lad Aftrækket ske roligt og langsomt, saa Apparatet ikke rystes.

Hold Apparatet lige. — Drej næste Film frem med det samme. Dobbeltbilleder er ærgerlige.

Vil man forsøge at tage Lejrbaal, gøres det bedst ved at kaste en Magniumsbombe ind i Baalet samtidig med, at et Par Spejdere sidder saaledes i Forhold til Fotografiapparatet, at de dækker for det direkte Lysskær.

Altsaa god Jagt til Sommer, og tænk hver Gang et Billede blev taget: „Hvad vil jeg gennem dette Billede fortælle andre om Troppens Liv.“

Fritz Lerche.

Fotokonkurrence.

Ligesom tidligere arrangerer Magasinet en Konkurrence for Spejderfotografer. Der er Premier paa 5 Kr. kontant i følgende Grupper: 1) Lejrbilleder, 2) Landskaber, 3) Badebilleder og „Havbilleder“. Fotografierne indsendes inden 5. September til Redaktionen. Alle de bedste Billeder offentliggøres i Oktober-Nummeret.

T. C.

Skyerne er det, der virker i dette Fotografi.

DANNYS FLOK

Oversat af Aage Jørgensen.

(Fortsat).

Til sidst fik de deres Halstørklæder bundet om hans Ankler og Knæ, Haandled og Albuer. Han blev ved at raabe paa en, der hed Dick; og da de var bange for, at Dick var en Hjælper, skjult et eller andet Sted, kneblede de hans Mund med et Tørklæde. Saa rejste de sig, røde i Ansigtet af Anstrengelse og temmelig forskrækket over, hvad de havde gjort.

Den pæne, unge Mand stred bravt for at komme fri og prøvede at tale; men den tykke Mand havde bundet ham for godt. Han var kommet til at sidde op og stirrede paa sin Fjende og paa Ulvene, og det saa ud, som om han lo.

„Hvad skal vi gøre nu?“ sagde Jimmy. De saa alle temmelig forlegne paa hinanden.

„Bare Danny havde været her!“ sagde Patsy. „Vi maa vel hellere gaa og hente Politiet. Nej, lad os høre den anden Mand; maaske han véd, hvad vi skal gøre.“

De løb hen til den unge Mand; og medens en tog Lommetørklædet ud af Munden paa ham, loste de andre hans Hænder og Fødder.

„I skrækelige Born,“ lo han, „det er en nydelig Forestilling!“ Han styrtede hen til den tykke Mand og løsnede hans Knebel og de andre Tørklæder.

Saa snart den tykke Mand kom fri, begyndte han at sige noget, der var alt andet end Venlighed mod Drengene, og bruge Ord, der rystede dem. Han skældte dem ud med Ord, som vist aldrig før er blevet brugt overfor smaa Dreng. De stakkels Ulve var maalløse af Forbavselse og Rædsel. Hvad skulde det dog betyde?

„Det gør mig umaadeligt ondt, Sir Henry,“ sagde den unge Mand, „jeg haaber da ikke, de har gjort Dem Fortræd?“

Sir Henrys Haar var fuldt af visne Blade, og hans smaa, runde Øjne stod stive af Arrigskab. Han begyndte med at fortælle, hvilken streng Afstraffelse, Drengene skulde faa for deres uhørte Opførsel, da den pæne Mand afbrød ham. Han saa temmelig ophedet ud og gjorde sig Umage for ikke at komme til at le. Ulvene vidste, han var paa deres Side.

„Hør her, Sir Henry!“ sagde han, „jeg er ganske overbevist om, at de troede, de handlede rig-

tigt. Og det var virkelig modigt gjort af dem at give sig i Lag med en frygtelig fremmed, som lige havde overmandet en Mand af min Størrelse. De er meget smaa, og de saa den slemme Skurk.

Disse Bemærkninger havde en beroligende Indflydelse paa den tykke Mand.

„Jeg anser det for en stor Kompliment til Deres Skuespilkunst, fortsatte Dick. „De troede virkelig, De vilde myrde mig, og styrtede mig til Hjælp. Tænk paa det, — hvis jeg virkelig var blevet kneblet og bundet af en Djævel i menneskelig Forklædning, vilde De have været den første til at forstaa, at brave Fyre, der ilede til Hjælp uden at tænke paa deres egen Fare, skulde have en Belønning.“

Sir Henry lo — ikke videre velvilligt; men han lo dog. „Ja, ja, det tror jeg ogsaa. Men de var meget voldsomme, særlig han, der sad paa mit Hoved.“

„Det var mig,“ sagde William med Stolthed.

„Jeg har altid sagt Dem, at det ikke er nødvendigt at binde mig med rigtige Knob; det har altid været Pokkers vanskeligt at komme fri efter hver Prøve, véd De.“

„Jeg holder paa, at Komediespil skal være virkelighedstro,“ sagde Sir Henry, „naar jeg er paa Scenen, lever jeg i Rollen,“ tilføjede han ikke uden Stolthed.

„Var det da ikke en rigtig Kamp,“ spurgte Patsy stadig forvirret.

„Nej, min Dreng,“ sagde Dick. „Det var vor sidste og ganske private Prøve paa den Komedie, der i Eftermiddag skal spilles i Forsamlingshuset. Sir Henry vilde have, hans Slagsmaal skulde se saa virkeligt ud som muligt, derfor gik vi herud.“

„Det saa skam ogsaa virkeligt ud,“ sagde Patsy; temmelig ked af, at hans modige Bedrift var forløbet saadan.

„Vi er meget kede af, at vi slog Dem,“ sagde Jimmy, „jeg haaber ikke, De er kommet noget til. William er mægtig tung, ikke?“

„Jo,“ sagde Sir Henry og følte paa sit Ansigt. „Nu, da jeg véd, hvorfor I gjorde det, er jeg ikke slet saa vred mere. I viste absolut Mod —“ og han rettede sine Skuldre og strøg sit Overskæg.

„Jeg for mit Vedkommende vilde gerne belønne dem,“ sagde Dick. „Naar alt kommer til alt, har de jo reddet mit Liv,“ og han smilede til Ulvene.

„Hvad siger I til Kager og Sodavand!“

Ulvenes store Øjne og ivrige Smil var meget talende.

„Enstemmigt vedtaget.“ sagde Dick. „Kom saa med!“

Saa startede Processionen. Den snoede sig gennem Skoven og kom tilsidst ud paa en Slette, og da den var passeret, naaede den et gammelt, rødt Murstenshus, som man gik ind i gennem en Side-dør. I Hallen, der havde Paneler af Eg, knitrede Brændeilden i den store Kamin, og omkring stod en Skare unge Mænd og Piger og lo og talte. Sir Henry mumlede noget om at gøre sig præsentabel igen og gik ovenpaa.

„Kager og Sodavand, hurtigt,“ sagde Dick.

„Men hvorfor dog,“ sagde en af de unge Piger, som var Søster til Dick, og de vendte sig alle og saa forbavset paa de nysankomne.

„For at jeg kan drikke en Skaal paa mine Redningsmænds Sundhed, og for at de kan faa en Forfriskning,“ sagde Dick med et Blink i Øjet. Og saa fortalte han med lav Stemme, hvad der var sket, idet han af og til stirrede op mod første Sal. Alle de andre lyttede i tavs Fryd. „Glimrende,“ hviskede nogle. „Hvor var det godt!“ og de kunde næsten ikke tøjle deres undertrykte Glæde. „Stakkels, gamle Sir Henry!“ „Hvor havde han godt af det!“ „Oh, I storartede Dreng!“

„Naa, selvom de ikke just reddede dit Liv, Dick, sagde en af de unge Mænd, „saa har de sandelig hævnnet al den haarde Medfart, Sir Henry har givet dig.“

„Det var ogsaa paa Tide,“ sagde Dick med et Smil.

De unge gjorde megen Stads af Ulvene, der spiste Masser af Kager — dejlige Kager med Kirsebærsyltetøj og Mandler ovenpaa. Og de drak Sodavand, og Patsy fortalte, at de havde leget Detektiver, der søgte Æventyr.

Saa kom Dicks Far og Mor ned, og de lo ogsaa over Historien, men de saa lidt kede ud af det. Sir Henry havde en temmelig høj Mening om sig selv, han var Medlem af Parlamentet (saadan kaldes den engelske Regering), og maaske var han virkelig fornærmet over at være blevet rullet rundt i det visne Løv af otte Ulveunger. Men Dick sagde, at han havde taget det som en Mand — trods alt. (Fortsættes)

Ulvevers.

*En Ulveunge giver aldrig op,
han standser først ved Maalets Top.*

En Ulveunge kan — og vil!

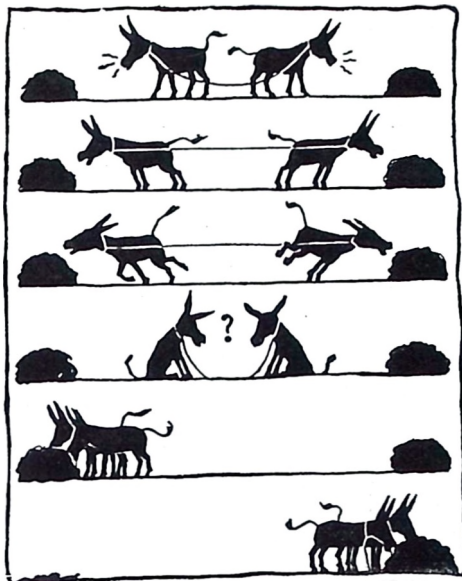
„Blot altid lytte til“,

Akela klogt og rigtigt si'er.

„Det gavne vil, naar stor man bli'r.“

Palle Dyre, 6. Vbro Flok.

Enighed lønner sig!

Her er Billedet med den rigtige Overskrift! „Forfatteren“ er Jørgen Nielsen Reslet, 3. Vbro Ulveflok, som har faaet 5 Kr. tilsendt. Læg Mærke til, at det var en Ulveunge, som gav det bedste Svar. Der var adskillige Spejdere, som forsøgte.

Og husk saa paa Æslerne, naar I bliver unelige i Fremtiden!

Gaar du i Vandet, og kan du svømme? Ellers maa du lære det i Sommer! En rigtig Ulveunge skal kunne svømme!

FRIMÆRKER

Køb! Salg! Bytte!

Forlang Udvalg, som sendes overalt. Meld Dem ind i min Cirkulationsklub eller forlang Cirkulære og læs, hvilke Fordele, Klubben byder paa.

JOHN GOTH

Klosterstræde 15. —: Telef. Byen 1945 x.

Husk Nummer 15!

Om at forfærdige og kaste

Af Gilcraft ved Ritz.

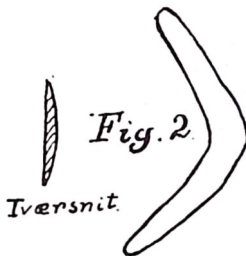
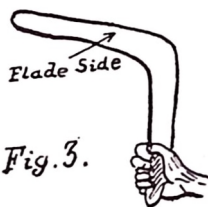
BOOMERANGER

I det gamle Ægypten og Indien kendte man Kasteaabnet Boomerangen, længe før det kom til Australien, hvor de Indfødte opnaaede en meget stor Færdighed i Brugen af det.

Der er to Slags Boomeranger, een Form der anvendes ved Jagt og een i Krig. Den første vender tilbage, naar den er kastet, hvad Krigsboomerangen ikke gør, men denne kan kastes utroligt langt, og naar den rammer sin Mand, er det med dødelig Kraft. Jagtboomerangen

anvendes navnlig til Sport og Fuglejagt og er ikke helt ufarlig for Kasteren, da den godt kan slaa haardt, naar den vender tilbage.

Næsten al Slags Træ kan anvendes til Boomeranger, men Ask er dog det bedste. Skær et passende Stykke ud af Træet (se Fig. 1), omtrent 50 cm langt og 10 cm i Diameter. Sav Stykket igennem paa langs, saa du kan faa to Boomeranger ud af det, og tilskær hvert Stykke, saa det kommer til at ligne Fig. 2 (1½ cm tyk, 8 cm bred, 45 cm lang), eller lav Bredden ¼ af Længden og Tykkelsen ¼ af Bredden. Lad den ene Side være flad og hvæl den anden, som du ser i Tværnit.

Naar du kaster, hold da Boomerangen lodret som i Fig. 3. Kast med en fremadgaaende Bevægelse, og den vil gaa omtrent 6 Meter i lodret Stilling i en Bane parallel med Jorden, hvorefter den gradvis vil falde over paa Siden og beskrive en Cirkel. Det er dog ikke altid Tilfældet,

at det bliver en Cirkel, mange danner Ellipser og Figurer af Form som et Ottetal, og andre igen vil uden nogen egentlig Grund slet ikke vende tilbage!

Prøv nu selv at gøre dine Erfaringer; jeg kan

betro dig, det er en fornøjelig Sport, men den kræver lidt Paapasselighed og god Plads foruden en Del Taalmodighed. Jo mere Omhu, du har lagt i Udarbejdelsen af Boomerangen, des bedre Resultater vil du opnaa.

Var Boomerangkast for Resten ikke en Øvelse at tage op ved næste Turnering?

Det er Korpsets Opgave at fordoble Antallet af Spejdere i det kommende Aar.

Hver Spejder skal skaffe en ny Mand! Har du skaffet en? Ellers gør det!

Henning Schæbel.

Distriktschefen.

Det er ikke en „ny Mand“ indenfor Korpset, der har overtaget den høje og ansvarsfulde Stilling som Chef for Københavns Distriktet. Henning Schæbel startede i 1911 sammen med Tage Carstensen og Oscar Madsen 3. Vesterbro Trop, og i mange Aar var han Fører for 3. Vbro. og Chef for Vesterbro Kolonnen. I 1924 blev Schæbel Medlem af Korpsets Bestyrelse og Forretningsudvalg og gjorde her et udmærket Arbejde indtil for faa Aar siden, da hans egen Forretning tvang ham til at opgive sin Stilling i Korpset. —

De københavnske Spejdere er vel tjent med deres nye Chef.

Ugle.

Fyns-Divisionens Turnering i Assens, Pinsen 1932.

I straalende Solskin med Flag og Standere smeldende i Vinden aabnedes Turneringen Søndag Morgen, og en stor Sukces blev den, takket være Vejrguderne og Assensborgernes Interesse og Velvilje. Humør og Fart var der over det hele, hver Mand var „med“ hele Tiden. Turneringen

Fyns-Divisionens Patruljeførere.

var, som det jo næsten overalt bruges, anlagt som Patruljeturnering, og der er ingen Tvivl om, at det er det rigtige; hver enkelt Spejders Indsats faar da Betydning. Det er Samarbejdet indenfor Patruljen, der er det grundlæggende for alt Spejderarbejde.

Resultaterne viste, at det ikke er for ganske nylig, at Fynboerne er kommet til denne Erkendelse. I mange Konkurrencer maatte der en overordentlig fin Bedømmelse til for at afgøre, hvem der var bedst, og der var da heller ikke stor Forskel paa de samlede Resultater. Det blev 3. Odense, der som den Trop, hvis Patruljer havde det bedste Gennemsnits-Resultat, vandt Rævehalen.

Erik P.

*

Glenterne.

Det hollandske Spejderkorps har som bekendt inviteret en dansk Trop til at deltage i den store Nationallejr til Sommer. Troppen har ingen Udgifter, fra den passerer den hollandske Grænse, og til den atter forlader Landet. Men den danske Trop skal invitere en hollandsk Trop paa samme Vilkaar, næste Gang Korpssets arrangerer en stor Lejr, nemlig i 1935. — Glenterne, Nykøbing F., er nu blevet udtaget til at repræsentere

Korpsset. De er gaaet i skrap Træning for at kunne hævde de danske Farver smukt. Glenterne har tidligere vist, at de var dygtige og gode Spejdere, saa det skal nok lykkes dem!

*

1. Birkerød Trop

er nu udtaget til at repræsentere Korpsset i F. D. F.s Landslejr ved Marselisborg. Ogsaa denne Trop kommer ud for haard Konkurrence, hvor det gælder om at vise, at vi i vort Korps har dygtige Spejdere — med god Spejderaand. Det er et stort Ansvar, der hviler paa de Troppe,

*

Vedels Egne deltager i et svensk Forhindringsløb.

Lørdag Aften den 21. Maj afsejlede Knud Jensen, Robert Hansen og 6. Vedels Egne med Baa-den til Malmø for at repræsentere 1. Københavns Division ved et Kolonneleeb i Ringsjø.

I Malmø stod 2 Førere fra Lund og tog imod os, og vi havde lige Tid til at gaa en Tur paa „Strøget“, inden vi fattede af til Lund, hvor vi blev indkvarteret hos de lundske Spejdere.

Vi havde det herligt. En Kammerat og jeg kom til at ligge i Graabroddregatan, og en var saa heldig at komme ind et Sted, hvor der var Fødselsdagsgilde.

Søndag Morgen Kl. 8 skulde vi stille paa Mortenstovet, hvorfra vi skulde med en Rutebil til Hørby, 1 Times Kørsel. Fra Hørby marcherede vi sammen med de andre Hold ud til en nærliggende Skov, Udgangspunktet for Løbet. Her fik vi udleveret et Kort fra 1865 i 1:100,000. Vi blev nu inddelt i Hold paa 2 Mand og blev sendt afsted med 4—5 Minutters Mellemrum. Vi skulde passere 4 Kontroller, og gjorde det ogsaa. Løbet gik for Størstedelen igennem Sumpe, Lyng, Krat, Skov og et meget bakket Terræn. Løbet var 9½ km langt; vi løb 20 km. Da vi var færdige, fik vi Chokolade og det første Hold Citronvand („svensk“).

Alle 3 danske Hold gennemførte, og de 2 bedste Tider blev lagt sammen.

De 2 hurtigste svenske: 4 Timer 51 Minutter. De 2 hurtigste danske: 5 Timer 26 Minutter.

Bagefter fik vi at vide, at de overhovedet ikke havde regnet med, at vi gennemførte Løbet. Efter Løbet tog vi tilbage til Lund, hvor vi fik Middagsmad. Bagefter var vi ude og se paa Byen, Domkirken, Universitetet m. m. Kl. 19 skulde vi stille ved Järnvägsstationen, og her tog vi Afsked med vore Værter. Snart efter tøjfede vi mod København via Malmø. Og vi haaber nu alle 6 at kunne komme med næste Gang for at vise Svenskerne, at vi ogsaa kan vinde.

„Ja vist“.

Jørgen Bruun, Vedels Egne.

Hjemstavnstævne og Spejdere.

Chefen for K. F. U. M.-Spejdernes Københavns Distrikt, Dr. phil. H. Ødum, forespørger, om nogle af vore Folk kunde tænke sig at deltage i en Spejderlejr ved Koge for paa denne Maade at kunne deltage billigt i det 10. danske „Hjemstavnstævne“. Idet jeg anbefaler Deltagelse og henviser til nedenstaaende Skrivelse, vil jeg bede Liebhave henvende sig til Erik Pedersen, Korpskoret, for at faa nærmere Oplysninger.

Jens Hvass.

Hr. Ødum skriver:

„I Ugen 31. Juli—7. August afholdes i Koge det 10. danske „Hjemstavnstævne“. Stævnet byder paa en lang Række Foredrag og Udflugter, ikke blot i selve Koge, men over hele Egnen lige til Stevns Klint, Faxe, Bregentved, Gisselsfeld, Holmegaard, Vemmetofte, Lellinge og „Heden“ Nord for Koge. Foredrag og Forklaringer omfatter bogstavelig alt, lige fra Geologi og anden Natur, Historie, Arkitektur, Folkeminder og -Sprog, Sang og Musik og lige op til Glasværker, „Trifoleum“ og Byplanlægning. — Kort sagt: Noget det er værd at være med til, da vi kan lære en Masse Stof, der vil være uhyre morsomt og nyttigt ogsaa for Spejdere (eller rettere: især for Spejdere).“

Den normale Pris for fuld Deltagelse er 75 Kr., men Stævnets Ledelse har tilbudt os en Særpris for unge Mennesker, der selv sørger for Logi, Morgenmad og Befordring (Cykle) paa 30 Kr. Billigere kan det ikke gøres.

Med andre Ord: Var det ikke en Idé at arrangere en Spejderlejr i Tilslutning til Stævnet? Vi kan uden Tvivl ligge ved Gl. Koge Gaard.“

H. Ødum.

Lejrpladser.

Hermed nogle Tilføjelser til den i Nordisk Spejdersport's Juni-Nummer offentliggjorte Liste over Lejrpladser m. v.:

Arreskov. I Stedet for den udgaaede Plads paa Brændholt Bjerg har Lensgreve Schaffalitsky de Muckadell aabnet en Lejrplads ved selve Arreskov tæt Nord for Gaarden.

Fortrinlig Plads ved Arreskov Sø, Mulighed for Badning. Pladsen er indhegnet, liggende under spredte, høje Egetræer. Drikkevand i Nærheden. Plads til to Enheder. — Saavidt muligt Henvendelse til Lensgreven i Forvejen.

Holsteenshus. Lensbaron Berner-Schilden-Hol-

sten. Lejrplads ved Nakkebolle Sanatorium ved Faaborg. Plads til en ikke for stor Enhed. Badestrand i Nærheden. Vand og Brændsel kan faas i Nærheden. Købmand i Fjællebro.

Henvendelse til D. U. I. i Faaborg, som venligst har paataget sig Tilsyn med Pladsen. Adr. Hr. Poulsen, Adelgade 23, Faaborg.

Hverring. Vedrørende Lejrpladsen paa Hersnab Strand har Hofjægermester N. Juel bedt os meddele følgende Ordensregler:

1. Pladsen maa kun benyttes af ét Kon ad Gangen.

2. Færdsel maa foruden paa selve Pladsen og de offentlige Veje kun finde Sted paa Stranden langs den offentlige Vej i en Udstrækning af ca. 2 km Syd for Pladsen, men ikke Nord for denne. Navnlig maa Færdsel ikke finde Sted paa Marker og Enge, i „Bjørnens Krat“ eller Bøgebjerg Skov.

3. Der maa i Lejren og under Færdsel paa Godsets Omraader kun hejses Dannebrog. Offentlige Møder maa ikke finde Sted.

Jens Hvass.

Uden Plan ingen god Lejr.

(Fortsat fra Side 3).

gyselige ud. Men det hjalp, og vi klarede os. En Cowboyhat var bedre end en Hjælm som Beskyttelse for Næse og Ører mod Solen, — og den Hat blev Forbilledet for de nuværende Spejderhatte.

* * *

Svaret paa det gamle, militære Spørgsmaal: „Hvad renser du din Riffel med?“ gælder lige saa godt, naar du skal vælge din Lejrudrustning: „Med Omhu“.

Naar din Erfaring har sagt dig, hvad der er væsentligt, hvad der virkelig er praktisk nødvendigt, saa besvær sig ikke med Ting, du synes kunde være rare at have med, — medmindre du har god Befordring.

Dette gælder navnlig for Spejdere, der skal bære deres Sager paa Ryggen eller paa Cykle. Udrustningen er maaske det allervigtigste for en Lejrs Sukces.

Men naturligvis maa du ogsaa selv planlægge din Lejr i alle Enkeltheder. Jo bedre Forberedelse, des bedre Lejr!

Vi har et godt Ord for det samme paa Engelsk: Camp with care and you will camp without care. God Lejr!

Basen-Powell 1 Blund

Redaktøren siger—

Juli.

Dette Nummer af Bladet udkommer d. 22. Juni, saaledes at Spejderne kan naa at faa det, inden Sommerlejren. Det er første Gang, at Magasinet udkommer med et Juli-Nummer.

Cyklen.

Kai Marcussen, 4. By Trop har faaet udgivet en udmærket Vejledning i Cyklens Vedligeholdelse og Reparation. Den faas billigt hos Boghandleren.

Mistet Underlag.

Ravnepatruljen af Hans Tausens Trop har i Ermelundslejren mistet et helt nyt Teltunderlag (ca. 210×160 cm.). Hvem har fundet det?

Engelsk Kostskoleliv.

Det undrer mig, at der endnu ikke har meldt sig nogle Spejdere i 14—17 Aars Alderen, som vil modtage Indbydelsen fra Tettenhall College Troppen. Det bliver en herlig Oplevelse!

Pigespejderne.

En rig amerikansk Dame har skænket Alverdens Pigespejdere en stor og meget smuk Alpehytte i Schweiz svarende til vor Hytte i Kandersteg.

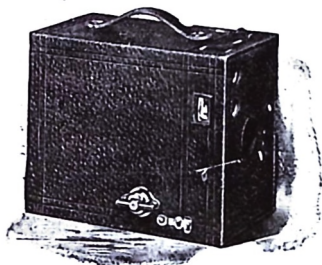
Korrespondance.

Jeg har endnu en Del engelske, afrikanske og kanadiske Adresser. Endvidere har jeg faaet nogle svenske Spejderadresser. — Hvem vil have dem?

Lady Baden-Powell,

Spejderchefens Hustru, der er Chef for Alverdens Pigespejdere, har af den engelske Konge faaet overrakt Storkorset af „det britiske Imperiums Orden“.

Tag

„Brownie“ Kameraer fra Kr. 12.—
„Kodak“ Klappkameraer fra Kr. 31.—

© „Verichrom“ Rullefilm og Filmpak
er den bedst mulige Garanti for et
altid godt Resultat. Thi „Verichrom“
Film er saa hurtig, at De end-
og kan tage Øjeblicsbilleder i Regn-
vejr, og den har et saa utrolig stort
Belysningsspillerum, at den selv
retter de fleste Eksponeringsfejl.

Tag en „Brownie“ med i Sommerferien!

Sommerferien staar for Døren. Tiden for
Lejrture, Udflugter og Rejser.

Tænk, hvor morsomt det vilde være i Aar
selv at tage en Række fornøjelige og smuk-
ke Billeder af alle de morsomme og inter-
essante Oplevelser!

Med en „Brownie“ eller „Kodak“ er det
den nemmeste Sag af Verden. Lad den
nærmeste „Kodak“ Forhandler vise Dem
det.

Kodak Aktieselskab, København V.

Det hemmelighedsfulde Signal

Af Niels Meyn.

Femte Kapitel.

Poul fejrede en Triumf, da han og Karl kom tilbage. Klokken var næsten 12, men heldigvis var alle gaaet til Ro hjemme hos Poul. De to Drengene listede op og fik skiftet Tøj. Det trængte de til, for de var saa gennemblødt, at de kunde vride deres Uldtrøjer. Men saa snart, de havde skiftet, listede de over paa Fabriken. Hvem kunde tænke paa at komme i Seng nu, naar saa spændende Ting stod paa Spil.

Klokken halveet begyndte Bølgefangeren at dirre. Nu paa denne skumle Tid af Døgnet var Æteren saa dejlig ren, saa Meddelelser af enhver Art gik glat igennem.

Det var den samme Bølgelængde, som de to Drengene allerede havde lært at kende. Og til deres Glæde var det den samme hemmelige Kode. Smuglerne tænkte aabenbart ikke paa, at nogen fattede Mistanke om deres gaadefulde Signalering pr. Radio. Det var jo ogsaa en Bølgelængde, som meget daarligt kunde tænkes at kollidere med officielle Udsendelser.

De fik at vide, at „alt var forløbet godt. B. var slaaet ud, saadan som Planen var. Banen var selvfølgelig klar. Samme Sted 4. Vogn parat. 20 Stykker.“

Poul saa paa Karl. „Hvad sagde jeg. Den Meddelelse maa vi gemme. Den kan faa stor Betydning. Hvis vi traadte op nu, saa var det fældende for de tre Slyngler, og man vilde sikkert faa Fingre i den fjerde, som er undsluppet. Men hvad hjalp det. Fyrene vilde komme en Tur i Forbedringshuset, men den virkelige Hovedmand vilde som sædvanlig gaa fri.“

„Hvad skal vi da gøre?“ spurgte Karl. „Vi kan ikke forsvare at tie stille til dette her.“

„Hvad vi skal gøre,“ sagde Poul, „det er jo saa klart som Blæk, at der i Nat Klokken fire skal bringes 20 Dunke i Land. Selvfølgelig tænker ingen paa, at Smuglerne er saa frække, at de vil bringe de rigtige Dunke i Land paa samme Sted faa Timer efter den mislykkede Affære. Du skal se, at Toldjageren, der er stationeret oppe ved Slusen i Sydhavnen, bliver dirigeret ned i Køgebugt paa Jagt efter det mystiske Skib, som bragte Petroleum i Land. Saa er Banen fri, og et andet tilsyneladende uskyldigt Skib lægger ind og sætter Smuglergodset i Land. Der skal holde en Bil parat til at hente Dunkene, og saa er Sagen i Orden.“

„Bare ikke din Fantasi.....,“ begyndte Karl.

„Bare du ikke var saa snusfornuftig,“ sagde Poul ivrigt. Han rodede i en Værktøjskasse.

„Hvad vil du nu?“ spurgte Karl. Han var ivrig nok, men han syntes, at han ikke burde vise det for meget.

„Her har jeg en Hovednøgle,“ sagde Poul, „vi skal ikke ringe fra vor egen Telefon, og heller ikke fra Fabrikens. Vi lukker en Gadedør op et Sted, hvor der er Telefonautomat. Der er ingen, som hører efter os paa denne Tid af Natten. Saa forklarer jeg Toldvæsenet eller Politiet, at der skal smugles ved Harrestrup Aa Klokken fire.“

„Og du tror virkelig, at de gaar med til det, naar du ikke siger, hvem du er?“ spurgte Karl.

„Det vil jeg da haabe,“ svarede Poul, „dette her er ikke Angiveri. De Banditter skal have Straf, fordi de slog Overbetjenten ned. Det er kun retfærdigt.“

Karl samtykkede. Der var noget i det, Poul sagde. De slukkede Lyset og listede ned ad Trappen. De slap ubemærket gennem Laagen ind til den mørke Have. Kort efter stod de uden for en Gadedør noget derfra. Her var Telefonautomat. Hele Huset laa mørkt og stille hen, og der var ikke en Sjæl at se i Gaden til begge Sider.

Poul aabnede Døren med Hovednøglen, saa slog han op i Telefonbogen. Han betænkte sig lidt, saa ringede han til Politivagten paa Enghavevej. Den vagthavende Politimand tog Røret: „Enghavevejens Politivagt her.“

„Det er i Anledning af Overfaldet paa Toldbetjenten i Aftes ved Harrestrup Aa,“ sagde Poul og søgte at gøre sin Stemme saa dyb som mulig. „Jeg kan meddele Dem, at der Klokken 4 skal bringes 20 Dunke Spiritus i Land samme Sted.“

„Hvem taler jeg med?“ spurgte Betjenten.

„Det kan være lige meget,“ svarede Poul, „men det er rigtigt nok. Jeg meddeler Dem det, fordi jeg synes, at Smuglerne skal have Straf, fordi de slog Overbetjenten ned paa den fejge Maade. Det var et planlagt Overfald.“

„Ja, det er rigtigt nok, at Overtoldbetjent Bentzen blev slaaet ned,“ sagde Betjenten, „men jeg maa have at vide, hvem jeg taler med.“

Poul lagde Røret, saa skyndte han sig ud. „Hvis de ikke vil høre efter og sender Folk derned, saa er de dumme.“

Han rakte Karl Haanden. „Nu maa vi se at slippe hjem.“

„Skulde vi ikke køre derud og se ad?“ foreslog Karl.

„Nej,” kom det bestemt fra Poul, „vi skal ikke rodes ind i Sagen. Kan du ikke begribe det. Kommer vi med nu, saa mister vi alle Chancerne til at afsløre den Mand, som staar bag det hele.”

„Hvis der da er saadan en Mand,” sagde Karl tvivlende.

„Selvfølgelig er der det,” erklærede Poul afgjort, „og saa Godnat. Vi faar det hele at vide i Morgen.”

„Hvordan det?” spurgte Karl, som stadig var skeptisk.

„Naar du ikke selv kan regne det ud, saa er du ikke videre begavet,” sagde Poul, og med den Besked maatte Karl lade sig nøje. Det lykkedes begge Drengene hver for sig at slippe ubemærket ind hjemme. Det havde ikke været helt gunstigt, om det var blevet opdaget, at de var saa sent ude.

Næste Morgen var Poul tidligt paa Færde. Det var heldigvis en Fridag fra Skolen. Han stod ude ved Havelaagen og lurede paa Avismanden, og han kastede sig med det samme over Morgenavisen.

Det var en henrivende, frisk Morgen. Tordenen den foregaaende Aften havde rensat Luftten. Solsorter og Stære fløjtede i Havens Træer uden at bryde sig om den sribede Hankat ovre fra Fabrikken. Den listede om og skulede op til de musikalske Stege med sine lumske, grønne Øjne.

Den kølige Luft gjorde Poul godt. Han var lidt søvnig efter Nattens Vaagen og Spænding. Han satte sig paa en dugvaad Bænk og foldede Avisen ud.

Aha! Der stod det. Det var en ordentlig Affære.

En farlig Smuglerbande grebet paa fersk Gerning.

Toldvæsenet gør et glimrende Kup. Den kendte Overtoldbetjent Hans Bentzen — kaldet Smuglernes Skræk — slaet ned af en Forbryder. Politiet overlistede de snedige Banditter. Finder Smuglerne Idéer i engelske Knaldromaner. Det mystiske Fund i Sivene ved Harrestrup Aa.

Der var ikke sparet paa Krudtet. Først kom en sensationel Beretning om den Del af Affæren, som Drengene selv havde været Vidne til, men derpaa fortaltes der om de Begivenheder, som fulgte efter det fingerede Smugleri. Poul slugte det spændende Stof, der jo var nyt for ham..... Politiet var imidlertid paa det rene med, stod der, at Affæren ikke var slut med det, der skete om Aftenen, og efter de Erfaringer, man havde høstet tidligere, sendte man derfor i dybeste Hemmelighed en større Stykke til Stedet senere paa Natten, medens Toldjageren, som efter Smuglernes Beregning skulde afsøge Køgebugt, satte Kursen mod Aaens Munding. Klokken fire

paagreb man en hel Bande Smuglere, der alle var gamle Kendinge af Politiet, medens Toldjageren beslaglagde en Kutter, der var lastet med en værdifuld Ladning Spiritus. 20 Dunke, der var bragt i Land med en Baad, blev ligeledes beslaglagt. Derimod lykkedes det en stor Automobil, som holdt paa Køge Landevej i Nærheden af Flaskekroen, at undslippe. Politiet havde noteret dens Nummer, men det viste sig, at det var en falsk Nummerplade. Smuglerne havde ikke været blottet for Humor, idet det viste sig, at Nummeret var det samme, som Generaltolddirektørens private Bil havde!

Ved en nærmere Undersøgelse af Gerningsstedet fandt man mellem nogle store Sten en gennemvaad Roman. Det var en engelsk Knaldroman, der paa en meget fantastisk Maade beskrev alle mulige snedige Smuglertricks. Politiet erklærede, at Bogen sikkert kunde tjene til flere Opdagelser i Sagen, og at Smuglerne øjensynlig hentede deres Idéer fra den Slags Romaner.

Poul lo først, men saa blev han betænkelig. Det var jo hans Bog, som han havde glemt, da han og Karl kom saa hovedkulds afsted.

Heldigvis havde han haft Romanen i flere Aar, saa det vilde næppe føre til noget, hvis man prøvede gennem Boghandlerne at faa opsuset, hvem der havde købt den.

Han følte sig lidt skuffet over, at der ikke stod noget om, hvordan Politiet havde faaet den Idé med at aflægge Gerningsstedet et Besøg senere paa Natten. Der var jo heller ikke nævnt noget om, hvordan Tolderne var kommet paa Spo-

Schønning & Arvé's
- Cykledæk -
og Slanger
Knagende stærke!

ret ikke ved egen Snedighed, men simpelthen ved en gemen Stikkers Hjælp.

Naa, han og Karl vidste jo, hvem Stikkeren var, og hvor han boede. Og maaske de senere kunde faa sagt et Ord i Sagen. Han følte sig glad ved, at Toldbetjenten ikke var kommet alvorligt til Skade. Men det var altsaa ikke Bændittens Skyld.

Han lagde Avisen pænt sammen og bragte den ind til Bordet i Spisestuen, hvor Stuepigen var ved at dække til Morgenkaffen.

Hans Søster Birgitte var tidligt oppe. Hun smilte overlegent til ham. „Saa Stamherren er allerede ude af Fjerene,” sagde hun drillende. „Jeg troede ellers, at du skulde sove længe. Det var meget sent, da du kom i Seng.”

„Jeg havde noget alvorligt for ovre paa Laboratoriet,” svarede Poul. Han kunde ikke lide, at Søsteren altid drillede ham. Eller forsøgte paa at gøre det!

„Ja, I har jo faaet meget nyt Legetøj der-

Bagermester Hans Nielsen

anbefaler sig med 1. Kl. Varer
indenfor Konditori og Bageri.

Tlf. Ryvang 750. Lyngbyvej 41.

Telte

Det bedste Telt til den billigste Pris
faar De hos os. - Alle Størrelser og
Modeller føres. — Kun Fabrikspris.

Bestil Prøver og Pris tilsendt.

Ruds-Vedby Sejl- og Presenningfabrik

ved Evald Andersen. - Tlf. 148.

J. H. HEDEMARK

Boghandel.

Vesterbrogade 20 - Telefon Central 5080.

PERSSENS

CLICHÉ-ANSTALT

•••• BREDGADE 25 •••• OPG. E. (STANNA PASSAGE)

PALE 2646

Missionshotellet „Frydenlund“

Telefon 8384.

Gl. Kongevej 176.

København V.

ovre,” bemærkede hun. Saa rejste hun sig og gik ind til Flygelet. Hun øvede sig to Timer hver Morgen. Hun gik paa Konservatoriet og var forresten meget musikalsk. Hun spillede Mozart-Sonater med Laboratorieførstander Sparre, der ledede Fabrikens Forsøgslaboratorium. Han var en dygtig Violinspiller og kom meget i Fabrikantens Hjem.

Forresten var han ualmindelig flink og altid parat til at være de to Drenges behjælpelig, naar der var et eller andet, de ikke selv kunde klare. Men han havde ikke endnu været ovre paa Pouls og Karls private Laboratorium. De vilde ikke lade ham vide noget om deres store Opfindelse, før de selv havde vist, hvad den duede til i Praksis.

Ved Frokosttid kom Karl. „Du er ligegodt en Svend, Poul,” sagde han anerkendende, han havde læst Morgenavisen hjemme, „hvad mener du nu?”

Poul følte sin egen Betydning. „Foreløbig maa vi jo se, hvordan Sagen udvikler sig,” erklærede han. „Du skal se, det gaar, som jeg spaaede. De arresterede Smuglere kommer i Spjældet, og Bagmanden betaler Gildet. Det er et ordentligt Smæk, han har faaet sig der. For Spiritusen og Kutteren er naturligvis hans.”

„Jeg har spekuleret lidt paa Sagen,” sagde Karl, „vi maa arbejde videre med vor Bølgfanger. Jeg har lavet en Tegning, se her.” Han viste Poul en Skitse. „Vi maa gøre Apparatet mere følsomt. Maaleskiven stiller sig jo vinkelret paa Bølgeretningen, og Bølgerne spreder sig i koncentriske Cirkler til alle Sider ud fra Afsenderen.”

„Det er ikke noget nyt.” Poul følte sig stadig som den overlegne.

„Jamen naar vi nu kan faa lavet to Apparater,” sagde Karl, „saa vil jeg foreslaa, at vi arbejder uafhængigt. Det ene Apparat flytter jeg ud hos min Onkel i Hellerup. Saa pejler vi, hver Gang der kommer en Meddelelse, og vi lægger Retningerne ind paa Københavnskortet.”

Poul greb straks Idéen og blev Fyr og Flamme, „Jeg er med,” raabte han, „paa den Maade kan vi maaske finde ud af, hvor Afsenderen befinder sig. Og saa er vi straks Gaadens Løsning nærmere.”

„Vi skal altsaa finde ud af, hvem den Mand er, som staar bag ved,” sagde Karl alvorligt, „naar han kan lægge Planer om at dræbe en anden Mand, saa fortjener han at blive afsløret.”

„Det er det, vi skal sætte alt ind paa,” erklærede Poul, „men medens vi venter, er der noget andet, vi skal lave, nu i Dag da vi har Tid til det.”

Karl saa spørgende paa ham. Poul var i Sandhed fyldt med Overraskelser i Dag.

„Det er Birgitte,” sagde Poul, „nu har hun

igen været paa Krigsstien. Hun kom ned i Morges og snakkede haanligt om vort „Legetøj“. Og forleden kaldte hun Laboratoriet for Børnehaven. Det fortjener Hævn.”

Det var Karl med paa. „Hvad har du tænkt dig?“ spurgte han.

„Ja, foreløbig har jeg lidt Morskab med hendes Noder.“ Han viste Karl et Nodehefte. Det var en af Mozarts skønneste Sonater, som Søsteren skulde spille sammen med Sparre. „Jeg huggede det, da hun gik til Byen, og nu skal du se, jeg har været Komponist.“ Med sjælden Mangel paa Respekt for Klassikerne havde Poul ved Hjælp af en Tuschpen foretaget forskellige Ændringer, der sikkert næppe forbedrede Harmonierne i det skønne Værk. Men til Gengæld blev det absolut moderniseret. „Birgitte hader moderne Musik,“ forklarede han, „nu har jeg sat et B og et Kryds ind hist og her, og jeg har ogsaa digtet nogle Noder til engang imellem. Hun skal have Musik-aften i Aften med Hr. Sparre. Det er en Sonate, som de ikke har spillet endnu, og som de i Aften vil løbe igennem for at indstudere den sammen.“

„Bravo,“ sagde Karl, han havde selv saa ofte været udsat for Frøken Birgitte Friis' Drillerier, saa han havde ikke det mindste imod at gøre Gengæld. „Det er bare en Skam, at vi ikke kan overvære Forestillingen. Vi maa jo være paa Pletten ovre i Laboratoriet og passe vores Bølgfælde. Der sker sikkert Ting og Sager i denne Tid.“

„Det kan ogsaa være det samme, hun faar sig en ordentlig Forskrækkelse, naar hun ser, hvordan Noderne er pyntet. Naar jeg selv skal sige det, saa er det godt gjort, saadan rent tegnemæssigt, saa hun opdager det ikke ved første Øjekast. Men forresten er det kun Bagateller, som ikke er os to værdige. Vi maa finde paa noget mere spændende, som samtidig kan vise hende, at det ikke er det rene Legetøj, vi laver.“

„Glimrende,“ sagde Karl, som for en Gangs Skyld viste sin fulde Begejstring. Han kunde ikke glemme, at Frøken Birgitte en Gang havde kaldt ham Radio—idiot.

„Noget i Retning af en Højttaler gemt paa hendes Værelse,“ sagde han, „men det skal ikke være en almindelig én. Vi maa lave noget ved hendes Lampe, saa den giver sig til at snakke; men først maa vi have fat paa den anden Bølgfælde. Vi faar saamænd ogsaa Hævn nok i Dag med Noderne.“

Saa gik de to Drengene over i Laboratoriet. Nu skulde det være Alvor med Arbejdet, og at det ikke var „Legetøj“, det havde de jo begge to i højeste Grad overbevist sig om. Der var maaske endnu mere Alvor i det, end nogen af dem havde tænkt sig.

(Fortsættes.)

Optiker Ringlund

38 Frederiksberggade
Speciale siden 1901 38

Briller

Alle moderne, optiske Hjælpemidler.
Zeiss Kontaktglas — Kikkertbriller,
Brilleluper — Lysbriller.

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

CORT ADELERSGADE 8
TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. 6762

H. Halmøe

ALLE SPEJDERE

bør selv kopiere Film paa

MERKUR

„Tonafix“

(selvtonende Dagslyspapir).

Det hører med til
Spejderviden.

Billede 6×9 koster mindre end 4 Øre.

H. LARSEN

Kolonial — Kaffe — Konserver

VESTERVOLDGADE 104

— Tlf. 5883. —

DENATURERET SPRIT
TIL KØGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

[illegible]

Fotograf **EMIL CLAUSEN**

Frederiksberggade 34

6 Kabinet i Mappe 7,50 Kr.

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Døckers Kursus og Lang og Hjorths Kursus.

Daghold og Aftenhold til Præliminæreksamen.

Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2¼—3).

A. Nielsen-Lunqbye, Adjunkt.

Det danske Spejderkorps

Korpskontor:

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.

Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17, Onsdag 12—17.

Mandag 12-17 og 19-21.
Gise 2284

Giro 2284.

Officelle Depoter:

A/S. Lembckes Friluftsudstyr.

(Spejder- og Lejrhuset) Nørregade 15, K.

A/S. Spejder Munderings-Magasinet,
Skindergade 27. K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION: Landsretssagfører Tage Carstensen,
Vestergade 26, K.

Nordisk Spejdersport:
(Førerbladet)

REDAKTION: Lærer Aage Jørgensen, Realskolen,
Frederiksværk. Box 23

Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKERI: Nørrebro Centraltrykkeri, N.

ANNONCEEXPEDITION: Carl Juel Helmarth,
Kalvebod Brygge 21. Telefon Byen 8630.